

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 834

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 17 noiembrie 2014

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
71. — Ordonanță de urgență privind modificarea art. X alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative	2	4.908. — Ordin al ministrului educației naționale privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul „sănătate și asistență pedagogică”, calificarea profesională „asistent medical de farmacie” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală Sanitară „Dr. Dinu” din municipiul Câmpina	5–6
909. — Hotărâre privind aprobarea Strategiei pentru consolidarea administrației publice 2014—2020 și constituirea Comitetului național pentru coordonarea implementării Strategiei pentru consolidarea administrației publice 2014—2020	3	4.909. — Ordin al ministrului educației naționale privind schimbarea denumirii și sediului unității de învățământ preuniversitar particular Grup Școlar Postliceal „Prof. Dr. Doc. Enescu Longinus” din municipiul Botoșani	6
1.020. — Hotărâre privind aprobarea Actului adițional nr. 1 la Acordul petrolier de concesiune pentru explorare—dezvoltare—exploatare, în perimetrul E X — 27 Muridava, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Melrose Resources România B.V. împreună cu Societatea Comercială „Petromar Resources” — S.A., aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.020/2011	4	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
1.021. — Hotărâre privind aprobarea Actului adițional nr. 1 la Acordul petrolier de concesiune pentru explorare—dezvoltare—exploatare, în perimetrul E X — 28 Est Cobălcescu, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Melrose Resources România B.V. împreună cu Societatea Comercială „Petromar Resources” — S.A., aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.021/2011	4	Decizia nr. 12 din 20 octombrie 2014 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	7–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
4.899. — Ordin al ministrului educației naționale pentru modificarea art. 6 din Ordinul ministrului educației		Decizia nr. 13 din 20 octombrie 2014 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	11–15
		ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
		15. — Regulament pentru modificarea Regulamentului nr. 4/2013 privind acțiunile suport pentru certificate de depozit, aprobat prin Hotărârea Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 44/2013	16

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind modificarea art. X alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative

Unitățile sanitare cu paturi din subordinea Ministerului Sănătății și Ministerului Justiției se confruntă cu unele cazuri medicale critice, de o complexitate ridicată, cum este situația pacienților proveniți din accidente cu victime multiple, cazuri care necesită de regulă un număr mare de zile de spitalizare și de terapie intensivă, care pot ajunge chiar și până la 365 de zile per internare.

Pentru rezolvarea acestor cazuri de o complexitate ridicată spitalele din subordinea Ministerului Sănătății și Ministerului Justiției cheltuiesc sume cu mult mai mari decât sumele decontate de casele de asigurări de sănătate pentru prestarea serviciilor de asistență medicală.

În vederea deblocării disfuncționalităților din sistem, ca urmare a faptului că spitalele din subordinea Ministerului Sănătății și Ministerului Justiției înregistrează un volum mare al arieratelor,

întrucât, prin asigurarea unei finanțări adecvate a acestor spitale, în raport cu complexitatea serviciilor spitalicești furnizate, se garantează un acces echitabil al cetățenilor la servicii medicale de urgență,

pentru ca acordarea asistenței medicale cetățenilor să se desfășoare în condiții optime și pentru a se evita apariția de disfuncționalități în aprovizionarea cu medicamente și materiale sanitare esențiale în tratamentul unor patologii spitalizate,

pentru respectarea angajamentelor din cadrul acordurilor cu instituțiile financiare internaționale (Fondul Monetar Internațional, Banca Mondială și Uniunea Europeană) de a nu exista arierate în sistemul de sănătate este necesară alocarea către Ministerul Sănătății și Ministerul Justiției a unor sume pentru plata arieratelor la spitalele din subordinea acestuia.

Situația extraordinară prevăzută de art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată, a cărei reglementare nu poate fi amânată, constă în necesitatea adoptării de măsuri având în vedere că spitalele sunt priorități naționale pentru sistemul de sănătate din punctul de vedere al finanțării din fonduri publice a serviciilor medicale, a investițiilor și a dotărilor materiale, precum și din punct de vedere al asigurării resurselor umane.

În vederea asigurării unui acces echitabil la serviciile medicale pentru toți cetățenii, având în vedere debitele înregistrate de către spitalele din subordinea Ministerului Sănătății și Ministerului Justiției față de furnizorii de bunuri, servicii și lucrări,

în considerarea faptului că elementele sus-menționate vizează un interes public și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată și impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Alineatul (2) al articolului X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 760 din 20 octombrie 2014, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Până la finele anului 2014, prin derogare de la prevederile art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prin hotărâre a Guvernului, pot fi alocate sume Ministerului Sănătății și Ministerului Justiției pentru plata arieratelor înregistrate de către unitățile sanitare cu paturi din subordinea acestora.”

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
p. Ministrul sănătății,
Francisk Iulian Chiriac,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
Ministrul delegat pentru buget,
Darius-Bogdan Vâlcov
Ministrul Justiției,
Robert Marius Cazanciuc

București, 11 noiembrie 2014.
Nr. 71.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea Strategiei pentru consolidarea administrației publice 2014—2020
și constituirea Comitetului național pentru coordonarea implementării Strategiei
pentru consolidarea administrației publice 2014—2020**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 11 lit. f) și art. 12 alin. (2) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă Strategia pentru consolidarea administrației publice 2014—2020, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Se aprobă Planul de acțiuni pentru implementarea Strategiei pentru consolidarea administrației publice 2014—2020, prevăzut în anexa nr. 2.

(3) Graficul activităților din Strategia pentru consolidarea administrației publice 2014—2020, stabilite a se desfășura în perioada 2014—2016, este prevăzut în anexa nr. 3.

Art. 2. — (1) Se constituie Comitetul național pentru coordonarea implementării Strategiei pentru consolidarea administrației publice 2014—2020, organism fără personalitate juridică, denumit în continuare *Comitetul*.

(2) Comitetul este format din câte un reprezentant, la nivel de ministru sau de secretar de stat, din cadrul Cancelariei Primului-Ministru, Secretariatului General al Guvernului, Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, Ministerului Fondurilor Europene, Ministerului pentru Societatea Informațională și Ministerului Finanțelor Publice.

(3) Coordonarea Comitetului este realizată de prim-ministru sau, în lipsa acestuia, de către viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice.

(4) Comitetul se întrunește trimestrial și ori de câte ori este necesar, la convocarea coordonatorului său.

(5) La ședințele Comitetului, în funcție de tematica supusă dezbaterii, pot fi invitați să participe și reprezentanți ai altor ministere sau organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și reprezentanți ai structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale.

Art. 3. — (1) Comitetul asigură coordonarea implementării, monitorizarea și evaluarea Strategiei pentru consolidarea administrației publice 2014—2020.

(2) Pentru îndeplinirea rolului său, Comitetul stabilește grupuri de lucru tematice.

(3) Numărul, componența și modul de coordonare a grupurilor de lucru se stabilesc prin decizie a Comitetului.

(4) Comitetul este sprijinit de un secretariat tehnic asigurat de Cancelaria Primului-Ministru.

(5) Comitetul, prin secretariatul tehnic, elaborează trimestrial rapoarte de activitate, care sunt prezentate în cadrul ședințelor Guvernului.

Art. 4. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, Comitetul își stabilește regulamentul de organizare și funcționare, care se aprobă prin decizie a prim-ministrului și care cuprinde și atribuțiile secretariatului tehnic, precum și pe cele ale grupurilor de lucru tematice.

Art. 5. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministru dezvoltării regionale și administrației publice,

Nicolae-Liviu Dragnea

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Vlad Ștefan Stoica

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

Ministru finanțelor publice,

Ioana-Maria Petrescu

Ministru delegat pentru buget,

Darius-Bogdan Vâlcov

Ministru fondurilor europene,

Eugen Orlando Teodorovici

Ministru muncii,

familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,

Rovana Plumb

Ministru pentru societatea informațională,

Alexandru-Răzvan Cotovelea

București, 15 octombrie 2014.

Nr. 909.

*) Anexele nr. 1—3 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 834 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Actului adițional nr. 1 la Acordul petrolier de concesiune pentru explorare—dezvoltare—exploatare, în perimetrul E X — 27 Muridava, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Melrose Resources România B.V. împreună cu Societatea Comercială „Petromar Resources” — S.A., aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.020/2011

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 31 alin. (3) din Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Actul adițional nr. 1 la Acordul petrolier de concesiune pentru explorare—dezvoltare—exploatare, în perimetrul E X—27 Muridava, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Melrose Resources România B.V. împreună cu Societatea Comercială „Petromar Resources” — S.A., aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.020/2011, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

Gheorghe Duțu
Ministrul economiei,
Constantin Niță

p. Ministrul delegat pentru energie,
Borbély Károly,
secretar de stat

p. Ministrul mediului și schimbărilor climatice,

Anne-Rose-Marie Jugănar,
secretar de stat

p. Ministrul delegat pentru ape,
păduri și piscicultură,
Cătălin Diaconescu,
secretar de stat

București, 11 noiembrie 2014.
Nr. 1.020.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Actului adițional nr. 1 la Acordul petrolier de concesiune pentru explorare—dezvoltare—exploatare, în perimetrul E X — 28 Est Cobălcescu, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Melrose Resources România B.V. împreună cu Societatea Comercială „Petromar Resources” — S.A., aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.021/2011

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 31 alin. (3) din Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Actul adițional nr. 1 la Acordul petrolier de concesiune pentru explorare—dezvoltare—exploatare, în perimetrul E X — 28 Est Cobălcescu, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Melrose Resources România B.V. împreună cu Societatea Comercială „Petromar Resources” — S.A., aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.021/2011, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

Gheorghe Duțu
Ministrul economiei,
Constantin Niță

p. Ministrul delegat pentru energie,
Borbély Károly,
secretar de stat

p. Ministrul mediului și schimbărilor climatice,

Anne-Rose-Marie Jugănar,
secretar de stat

p. Ministrul delegat pentru ape,
păduri și piscicultură,
Cătălin Diaconescu,
secretar de stat

București, 11 noiembrie 2014.
Nr. 1.021.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

pentru modificarea art. 6 din Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.615/2014 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Normal „Mell” din municipiul București

Luând în considerare adresa S.C. Societatea pentru Educarea și Supravegherea Copiilor „Mell”— S.R.L. din municipiul București nr. 71 din 2 octombrie 2014, înregistrată la Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar cu nr. 2.551 din 2 octombrie 2014,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Articolul 6 din Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.615/2014 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Normal „Mell” din municipiul București, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 30 iunie 2014, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — S.C. Societatea pentru Educarea și Supravegherea Copiilor «Mell» — S.R.L. din municipiul

București, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița cu Program Normal «Mell» din municipiul București, Ministerul Educației Naționale, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației naționale,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 11 noiembrie 2014.
Nr. 4.899.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul „sănătate și asistență pedagogică”, calificarea profesională „asistent medical de farmacie” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală Sanitară „Dr. Dinu” din municipiul Câmpina

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, luând în considerare Hotărârea Consiliului ARACIP nr. 6 din 26 iunie 2014 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar particular evaluate în 24 martie—13 iunie 2014,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru nivelul de învățământ „postliceal” (nivel 3 avansat, conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor

profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare, respectiv nivel 5, conform Hotărârii

Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor), domeniul „sănătate și asistență pedagogică”, calificarea profesională „asistent medical de farmacie”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență (zi)” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală Sanitară „Dr. Dinu”, cu sediul în municipiul Câmpina, strada Mărășești nr. 22, județul Prahova, începând cu anul școlar 2014—2015.

Art. 2. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic, angajat conform prevederilor legii la calificarea profesională „asistent medical de farmacie” autorizată, se preia la calificarea profesională „asistent medical de farmacie” acreditată în cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală Sanitară „Dr. Dinu” din municipiul Câmpina.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală Sanitară „Dr. Dinu” din municipiul Câmpina

este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației Naționale, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Prahova, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 4. — Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții, Direcția generală management resurse umane și rețea școlară națională din Ministerul Educației Naționale, unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală Sanitară „Dr. Dinu” din municipiul Câmpina, Inspectoratul Școlar al Județului Prahova și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației naționale,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 11 noiembrie 2014.
Nr. 4.908.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

privind schimbarea denumirii și sediului unității de învățământ preuniversitar particular Grup Școlar Postliceal „Prof. Dr. Doc. Enescu Longinus” din municipiul Botoșani

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare, luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, având în vedere Adresa Școlii Postliceale „Prof. Dr. Doc. Enescu Longinus” din municipiul Botoșani nr. 7.441 din 2 septembrie 2014 înregistrată la ARACIP cu nr. 334 din 2 septembrie 2014, ținând cont de dispozițiile Hotărârii Consiliului Local nr. 202 din 27 septembrie 2012 privind aprobarea noilor denumiri la unitățile de învățământ preuniversitar din municipiul Botoșani, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin, denumirea unității de învățământ preuniversitar particular Grup Școlar Postliceal „Prof. Dr. Doc. Enescu Longinus” din municipiul Botoșani, acreditată prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.471/2010, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 721 din 28 octombrie 2010, se modifică în Școala Postliceală „Prof. Dr. Doc. Enescu Longinus” din municipiul Botoșani.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală „Prof. Dr. Doc. Enescu Longinus” din municipiul Botoșani își păstrează statutul de unitate de învățământ acreditată, înscrisă în Registrul național al unităților

de învățământ preuniversitar acreditate și își va desfășura activitatea la sediul din municipiul Botoșani, strada Calea Națională nr. 123, județul Botoșani.

Art. 3. — Ministerul Educației Naționale, Fundația Academică „Vasile Alecsandri” Iași — Filiala Botoșani, unitatea de învățământ preuniversitar particular Școala Postliceală „Prof. Dr. Doc. Enescu Longinus” din municipiul Botoșani, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Botoșani vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației naționale,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 11 noiembrie 2014.
Nr. 4.909.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

**DECIZIA Nr. 12
din 20 octombrie 2014**

Dosar nr. 8/1/2014/HP/C

Ionel Barbă — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal — președintele completului

Dana Iarina Vartires — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Elena Canțâr — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Emanuel Albu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal — judecător-raportor

Viorica Trestianu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Angelica Denisa Stănișor — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Cezar Hîncu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Liliana Vișan — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Rodica Voicu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 7/1/2014/HP/C este constituit conform dispozițiilor art. XIX alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, și ale art. 274 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de domnul judecător Ionel Barbă, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă Bogdan Georgescu, magistrat-asistent-șef delegat la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la „problema de drept ce formează obiectul acțiunii privind caracterul discriminatoriu al dispozițiilor cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 37/2014, cu modificările ulterioare, în raportare la dispozițiile comunitare cu care intră în conflict”.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar au fost depuse: jurisprudența în materie comunicată de curțile de apel, precum și răspunsul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în sensul că nu se află în curs de verificare practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu referire la problema de drept ce formează obiectul sesizării; raportul întocmit de judecătorul-

raportor, care a fost comunicat părților la data de 9 septembrie 2014, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; punctele de vedere formulate de părțile din dosarul de fond, respectiv reclamantul și pârâta Instituția Prefectului Județul Constanța — Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor.

Președintele completului constată că nu există chestiuni prealabile, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

1. Titularul și obiectul sesizării

Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 17 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 8.064/118/2013, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la „problema de drept ce formează obiectul acțiunii privind caracterul discriminatoriu al dispozițiilor cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 37/2014 (denumită în continuare, în cuprinsul prezentei decizii, *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013*), în raportare la dispozițiile comunitare cu care intră în conflict”.

2. Temeiul juridic al sesizării

Art. 519 din Codul de procedură civilă:

„Art. 519. — Dacă în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

3. Expunerea succintă a procesului. Obiectul investirii instanței care a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile. Stadiul procesual în care se află pricina

3.1. Cererea de chemare în judecată

Prin cererea de chemare în judecată, înregistrată la data de 6 septembrie 2013 pe rolul Tribunalului Constanța — Secția a II-a civilă, reclamantul G.E. a chemat în judecată pe pârâta Instituția Prefectului — Județul Constanța — Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor Constanța, solicitând instanței ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună obligarea pârâtei la înmatricularea autoturismului său marca Volkswagen Golf fără a mai plăti timbrul de mediu prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 și de art. 7 alin. (1) lit. j) din Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.501/2006 privind

procedura înmatriculării, înregistrării, radierii și eliberarea autorizației de circulație provizorie sau pentru probe a vehiculelor, cu completările ulterioare. În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat, în esență, că a achiziționat autovehiculul, înmatriculat ultima dată pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene (Germania) și, pentru a înmatricula autoturismul în România, i se solicită achitarea timbrului de mediu prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013, iar, prin Adresa din 2 septembrie 2013, pârâta i-a comunicat refuzul de a da curs cererii sale de înmatriculare fără plata timbrului de mediu.

3.2. Hotărârea primei instanțe

Prin Sentința civilă nr. 4.719 din 13 decembrie 2013, Tribunalul Constanța a respins, ca nefondată, acțiunea reclamantului, reținând, în esență, că timbrul de mediu este datorat în temeiul art. 3 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013, nu poate fi primită susținerea referitoare la existența unei discriminări și instanța de contencios nu are competența de a aprecia asupra legalității unui act normativ emis de Guvern și aprobat prin lege de Parlamentul României, rolul instanței fiind acela de a verifica numai conformitatea actelor administrative cu actele normative superioare în organizarea executării/executarea cărora sunt date.

3.3. Recursul declarat de reclamant

Împotriva sentinței pronunțate de Tribunalul Constanța, reclamantul a formulat recurs.

Prin cererea de recurs, recurentul-reclamant a formulat atât cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în privința chestiunii de drept care face obiectul acțiunii, cât și cerere de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul art. 267 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în privința incompatibilității dispozițiilor cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 în raportare la dreptul comunitar.

3.4. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile

Dosarul de recurs a fost înregistrat pe rolul Curții de Apel Constanța cu nr. 8.064/118/2013.

Prin Încheierea din 17 aprilie 2014, Curtea de Apel Constanța a admis cererea formulată de reclamant și, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind caracterul discriminatoriu al dispozițiilor cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 în raport cu dispozițiile comunitare cu care intră în conflict. Totodată, Curtea de apel a prorogată soluționarea cererii recurentului de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene până după pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

4. Normele de drept indicate în cuprinsul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție

Dispozițiile legale indicate de instanța de trimitere în cuprinsul sesizării adresate Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt următoarele:

Art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013:

„Art. 4. — *Obligația de plată a timbrului intervine o singură dată, astfel:*

a) *cu ocazia înscrierii în evidențele autorității competente, potrivit legii, a dobândirii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul de către primul proprietar din România și atribuirea unui certificat de înmatriculare și a numărului de înmatriculare;*

b) *la reintroducerea în parcul auto național a unui autovehicul, în cazul în care, la momentul scoaterii sale din parcul auto național, i s-a restituit proprietarului valoarea reziduală a timbrului, în conformitate cu prevederile art. 7;*

c) *cu ocazia transcrierii dreptului de proprietate asupra autovehiculului rulat și pentru care nu a fost achitată taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare*

pentru autovehicule sau taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, potrivit reglementărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării;

d) *cu ocazia transcrierii dreptului de proprietate asupra autovehiculului rulat în situația autovehiculelor pentru care s-a dispus de către instanțe restituirea sau înmatricularea fără plata taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule, taxei pe poluare pentru autovehicule sau taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule.”*

Art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (ex-articolul 90 TCE):

„*Niciun stat membru nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare.*

De asemenea, niciun stat membru nu aplică produselor altor state membre impozite interne de natură să protejeze indirect alte sectoare de producție.”

5. Motivele reținute de titularul sesizării care susțin admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă

Curtea de Apel Constanța a reținut că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, respectiv: litigiul este pendinte pe rolul Curții de apel în faza recursului; sesizarea privește o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei; problema de drept este nouă, iar asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

6. Punctul de vedere al completului de judecată cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

Completul de judecată a apreciat că art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 nu aduce atingere în mod direct sau indirect egalității de tratament între produsele naționale și cele importate, iar interdicția pe care o stabilește art. 110 paragraful 1 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, potrivit căruia „*Niciun stat membru nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne sau de orice natură mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare*”, trebuie aplicată de fiecare dată când o prevedere fiscală este de natură să descurajeze importul de bunuri din alte state membre favorizând producția internă sau bunurile disponibile pe piața națională.

Din interpretarea art. 4 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 rezultă că taxa de mediu se datorează atât pentru autoturismele noi, cât și pentru autoturismele rulate și achiziționate într-un alt stat membru al Uniunii Europene, pentru care nu a fost achitată taxa specială pentru autoturisme — autovehicule, conform Legii nr. 571/2013 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, taxa de poluare pentru autovehicule sau taxa pentru emisii poluante și care nu face parte din categoria autovehiculelor exceptate sau scutite de plata acestora, datorate la momentul înmatriculării, situație în care nu poate fi reținută existența unei diferențe de aplicare a acesteia în sensul unei discriminări interzise prin prevederile comunitare.

Nu există nicio dispoziție în dreptul Uniunii Europene care să interzică statelor membre să instituie un sistem general de impozite interne aplicabile potrivit unor criterii obiective unei categorii determinate de bunuri, precum autovehiculele. Cu toate acestea, în cazul în care un stat membru ar impune o taxă autovehiculelor importate, art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene impune ca regimul fiscal să nu introducă o discriminare, prin favorizarea, direct sau indirect, a vehiculelor produse în acel stat membru.

Având în vedere aspectele analizate, completul de judecată a apreciat că, în speță, cauzele pronunțate de Curtea de Justiție

a Uniunii Europene în legătură cu taxa de poluare (Cauza *Nisipeanu*) nu sunt relevante, întrucât nu există o discriminare rezultată din faptul că reclamantul care a achiziționat autovehiculul rulat, înmatriculat anterior într-un alt stat membru, este obligat să plătească taxa de timbru de mediu, în condițiile în care aceasta este datorată atât de cei care achiziționează un vehicul produs/rulat în România, cât și de cei cărora li s-a restituit taxa pe poluare sau taxa pentru emisii poluante printr-o hotărâre judecătorească.

În preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 s-a prevăzut că „prin adoptarea prezentului act normativ se asigură conformarea cu recomandările Comisiei Europene cuprinse în comunicarea din 14 decembrie 2012 potrivit căreia taxarea autoturismelor să nu se bazeze pe criterii specifice tehnologice, ci pe date de performanță obiective, disponibile în mod obișnuit și relevante din punctul de vedere al politicilor, cum ar fi emisiile de CO₂. Totodată, în elaborarea prezentului act normativ s-a ținut cont de necesitatea adoptării de măsuri pentru a asigura respectarea normelor de drept comunitar aplicabile, având în vedere faptul că aceste măsuri trebuie adoptate în regim de urgență, pentru evitarea oricăror consecințe juridice negative ale situației actuale”.

7. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat faptul că nu se află în curs de verificare practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu referire la problema de drept ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Din jurisprudența transmisă de curțile de apel s-a constatat faptul că jurisprudența este unitară în sensul că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 nu au efect de descurajare a importului și punerii în circulație în România a unor autovehicule de ocazie cumpărate din alte state membre ale Uniunii Europene și nu aduc atingere principiului de asigurare a liberei circulații a mărfurilor între statele membre ale Uniunii Europene, în condiții normale de concurență. În acest sens, instanțele au reținut că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 nu are efectul constat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Cauza C-402/19 *Tatu împotriva României*; Cauza C-263/10 *Nisipeanu împotriva României*) în privința reglementărilor anterioare — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule — astfel că prevederile ordonanței de urgență nu contravin dispozițiilor art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

8. Jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție

În jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție nu au fost identificate repere relevante referitoare la problema de drept ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți.

9. Jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene

În Cauza *Tatu împotriva României* (C-402/09) și Cauza *Nisipeanu împotriva României* (C-263/10), analizând conformitatea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 cu dreptul Uniunii Europene, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că „articolul 110 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru să instituie o taxă pe poluare aplicată autovehiculelor cu ocazia primei lor înmatriculări în acest stat membru, dacă regimul acestei măsuri fiscale este astfel stabilit încât descurajează punerea în circulație, în statul membru menționat, a unor vehicule de ocazie cumpărate în alte state membre, fără însă a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie având aceeași vechime și aceeași uzură de pe piața națională.” În același sens, cu referire la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008

și ale Legii nr. 9/2012, Curtea de Justiție a Uniunii Europene s-a pronunțat, prin ordonanță, și în cauzele C-97/13 și C-214/13 (Câmpean și Ciocoiu); C-29/11 și C-30/11 (Sfichi și Ilaș); C-573/10 (Micșa), C-438/10 (Druțu), C-336/10 (Ijac), C-335/10 (Vijulan), C-136/10 și C-178/10 (Obreja și S.C. „Darmi” — S.R.L.).

Este de observat și faptul că în Cauza C-331/13 (*Ilie Nicolae Nicula împotriva Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrației Fondului pentru Mediu*), Curtea de Justiție a Uniunii Europene, prin Hotărârea din 15 octombrie 2014, a răspuns sesizării formulate de Tribunalul Sibiu având ca obiect următoarea întrebare preliminară: „Dispozițiile articolului 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană, ale articolelor 17, 20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, ale articolului 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, principiul securității juridice și principiul *non reformatio in peius*, ambele statuate de dreptul Uniunii și jurisprudența Curții [Hotărârea *Belbouab*, 10/78, EU: C: 1978: 181, și Hotărârea *Belgocodex*, C-381/97, EU: C: 1998: 589], pot fi interpretate ca opunându-se unei reglementări precum Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013?”. Prin hotărârea pronunțată, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat în sensul că „Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune unui sistem de rambursare a unei taxe percepute cu încălcarea dreptului Uniunii precum cel în discuție în litigiul principal”, reținând că „prin cererea de interpretare a dreptului Uniunii, instanța de trimitere nu solicită Curții să stabilească dacă acesta se opune unei taxe precum timbrul de mediu, ci doar dacă acest drept se opune unui sistem precum cel instituit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 și care prevede restituirea taxei percepute în mod nejustificat în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008”.

În aceste condiții, jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene nu este de natură a lămurii chestiunea de drept ce formează obiectul prezentei sesizări a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

10. Înalta Curte

În considerarea jurisprudenței sale anterioare, reprezentată de Decizia nr. 11 din 20 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 7/1/20148/HP/C, Înalta Curte reține că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în raport cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, pentru considerentele arătate în continuare.

Art. 519 din Codul de procedură civilă instituie o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea procedurii privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, condiții care se impun a fi întrunite cumulativ, după cum urmează:

— existența unei cauze aflate în curs de judecată în ultimă instanță;

— cauza care face obiectul judecății să se afle în competența unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului;

— ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei aflate în curs de judecată;

— chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate;

— Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a pronunțat asupra chestiunii de drept respective;

— chestiunea de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Înalta Curte reține că nu este îndeplinită cerința referitoare la caracterul de noutate al chestiunii de drept supuse dezlegării.

Din interpretarea gramaticală a art. 519 din Codul de procedură civilă rezultă că, pentru declanșarea mecanismului procedural, condiția existenței unei chestiuni de drept noi este o condiție diferită de aceea a nepronunțării anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra respectivei chestiuni de drept ori de cea a inexistenței unui recurs în interesul legii în curs de soluționare cu privire la această chestiune de drept.

Prin urmare, condiția noutății unei chestiuni de drept nu poate fi apreciată ca fiind îndeplinită numai din împrejurarea că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept respective, fie prin decizii de speță, fie printr-o decizie în interesul legii.

Întrucât nu există criterii de determinare a unei definiții a „condiției noutății”, în doctrină s-a exprimat opinia potrivit căreia sesizarea instanței supreme ar fi justificată sub aspectul îndeplinirii elementului de noutate atunci când problema de drept „nu a mai fost analizată în doctrină — în interpretarea unui act normativ mai vechi — ori decurge dintr-un act normativ intrat în vigoare recent sau relativ recent, prin raportare la momentul sesizării. De asemenea, problema de drept poate fi considerată nouă prin faptul că nu a mai fost dedusă judecării anterior”.¹

Înalta Curte consideră că problema de drept ce formează obiectul sesizării nu îndeplinește cerința noutății.

Astfel, din jurisprudența transmisă de curțile de apel s-a constatat faptul că practica judiciară este unitară în sensul că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 nu au efect de descurajare a importului și punerii în circulație în România a unor autovehicule de ocazie cumpărate din alte state membre ale Uniunii Europene și nu aduc atingere principiului de asigurare a liberei circulații a mărfurilor între statele membre ale Uniunii Europene în condiții normale de concurență.

Instanțele au reținut că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 nu are efectul constatat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în privința reglementărilor anterioare — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule — astfel că prevederile ordonanței de urgență nu contravin dispozițiilor art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

De asemenea, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 s-a prevăzut că „prin adoptarea prezentului act normativ se asigură conformarea cu recomandările Comisiei Europene cuprinse în comunicarea din 14 decembrie 2012 potrivit căreia taxarea autoturismelor să nu se bazeze pe criterii specifice tehnologice, ci pe performanțe obiective, disponibile în mod obișnuit și relevante din punctul de vedere al politicilor, cum ar fi emisiile de CO₂. Totodată, în elaborarea prezentului act normativ s-a ținut cont de necesitatea adoptării de măsuri pentru a asigura respectarea normelor de drept comunitar aplicabile, având în vedere faptul că aceste măsuri trebuie adoptate în regim de urgență, pentru evitarea oricăror consecințe juridice negative ale situației actuale.”

Orientarea jurisprudenței spre o anumită interpretare a normelor analizate și existența unei practici cristalizate în timp a instanțelor determină, pe de o parte, pierderea caracterului de noutate a chestiunii de drept supuse analizei și, totodată, se poate considera că problema de drept nu prezintă o dificultate suficient de mare, care necesită intervenția Înaltei Curți de Casație și Justiție pe calea prevăzută de art. 519 din Codul de procedură civilă.

Pe de altă parte, în analiza îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a sesizării, se observă că dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă prevăd în mod expres faptul că sesizarea are ca obiect o „chestiune de drept” asupra căreia „Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare”, rezultând deci că o astfel de chestiune de drept poate face și obiectul unui recurs în interesul legii.

Cu alte cuvinte, rezultă că noțiunea de „chestiune de drept” la care se referă dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, ce poate forma obiectul sesizării Înaltei Curți, este similară

noțiunii de „problemă de drept” asupra căreia Înalta Curte poate fi chemată să se pronunțe, pe calea recursului în interesul legii, în temeiul art. 514 din Codul de procedură civilă.

Or, în sensul art. 514 din Codul de procedură civilă, dezlegarea dată de Înalta Curte unei probleme de drept, prin soluționarea recursului în interesul legii, urmărește să asigure „interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești”.

Pentru identitate de rațiune, rezolvarea de principiu pe care Înalta Curte o dă chestiunii de drept cu care a fost sesizată în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă are, de asemenea, menirea de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești.

Validitatea acestei interpretări este susținută, de principiu, și de dispozițiile art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, conform cărora „*Dezlegarea dată chestiunilor de drept este obligatorie pentru instanța care a solicitat dezlegarea de la data pronunțării deciziei, iar pentru celelalte instanțe, de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I*”. De asemenea, validitatea interpretării derivă și din similaritatea celor două mecanisme procedurale — recursul în interesul legii și hotărârea prealabilă — demonstrată de trimiterile pe care prevederile cap. II (art. 519—521) al titlului III din cartea a II-a le fac la prevederile cap. I (art. 514—518) al aceluiași titlu din noul Cod de procedură civilă. Spre exemplu, art. 520 alin. (11) face trimitere la art. 516 alin. (6)—(9) cu referire la posibilitatea de solicitare a opiniei scrise a unor specialiști recunoscuți, conținutul raportului, convocarea ședinței și participarea judecătorilor la ședință; art. 521 alin. (2) și (4) face trimitere la art. 517 alin. (3) și art. 518 cu referire la motivarea și publicarea deciziei, respectiv la încetarea efectelor deciziei.)

În cauză însă se observă că, prin actul de sesizare, Curtea de Apel Constanța a investit Înalta Curte în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă cu o chestiune de drept ce vizează „caracterul discriminatoriu al dispozițiilor cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 37/2014, în raportare la dispozițiile comunitare cu care intră în conflict”, respectiv în raport cu prevederile art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, așa cum rezultă din motivarea instanței de trimitere.

Deci, cu alte cuvinte, se susține că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 încalcă prevederile art. 148 din Constituție, republicată, referitor la integrarea României în Uniunea Europeană.

Altfel spus, pe calea mecanismului procedural reglementat de cap. II al titlului III din cartea a II-a a Codului de procedură civilă, se solicită Înaltei Curți să se pronunțe cu privire la conformitatea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 cu prevederile art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, prin prisma principiului egalității în drepturi, consacrat pe plan național de prevederile art. 16 din Constituție.

Rezultă, astfel, că Înalta Curte nu a fost investită cu dezlegarea unei chestiuni de drept care să vizeze interpretarea și aplicarea unitară a legii, în speță dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013, de către toate instanțele judecătorești, în sensul celor arătate anterior, ci a fost investită cu o problemă care vizează, prin prisma principiului egalității în drepturi, pe de o parte, constituționalitatea prevederilor ordonanței de urgență în raport cu art. 148 coroborat cu art. 16 din Constituție, și, pe de altă parte, conformitatea prevederilor ordonanței de urgență cu prevederile art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

¹ Mihaela Tăbărcă, „Drept procesual civil”, Editura Universul Juridic, București, 2013, vol. I — Teoria generală, pag. 603.

În ceea ce privește constituționalitatea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013, este necontestat faptul că revine Curții Constituționale competența exclusivă de apreciere, în temeiul art. 146 lit. d) din Constituție, iar Înalta Curte nu poate extinde limitele de aplicare a mecanismului procedural al hotărârii prealabile reglementat de art. 519—521 din Codul de procedură civilă.

Or, în cauză, „caracterul discriminatoriu al dispozițiilor cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 în raportare la dispozițiile comunitare cu care intră în conflict”, la care se referă sesizarea, vizează încălcarea egalității în drepturi, consacrată la art. 16 din Constituție, prin discriminarea persoanelor care achiziționează automobile de pe piața unor state din Uniunea Europeană în raport cu cele care achiziționează automobile de pe piața internă. În ceea ce privește respectarea principiului nediscriminării, este de observat că, în raport cu dispozițiile constituționale menționate, Curtea Constituțională s-a pronunțat, cu titlu de exemplu, în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate, prin Decizia nr. 192 din 31 martie 2005 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 21 iunie 2005), Decizia nr. 95 din 27 februarie 2014 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 5 mai 2014) și Decizia nr. 179 din 1 aprilie 2014 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 3 iunie 2014), respectiv în sensul admiterii excepției de

neconstituționalitate, prin Decizia nr. 1.354 din 20 octombrie 2010 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 15 noiembrie 2010), Decizia nr. 176 din 26 martie 2014 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 13 mai 2014) și Decizia nr. 297 din 22 mai 2014 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 521 din 14 iulie 2014).

În ceea ce privește conformitatea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 cu prevederile art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, este de notorietate faptul că revine Curții de Justiție a Uniunii Europene competența exclusivă de a se pronunța asupra conformității legislației naționale cu dreptul Uniunii Europene, în temeiul art. 267 din Tratat (ex-articolul 234 TCE).

Obiter dictum, Înalta Curte apreciază că scopul demersului judiciar urmărit de instanța de trimitere, respectiv obținerea opiniei entității competente să analizeze conformitatea prevederilor ordonanței de urgență cu dreptul comunitar, putea fi realizat, în condiții de plenitudine juridică, prin admiterea cererii formulate de recurentul-reclamant și, în temeiul art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o întrebare preliminară.

Având în vedere argumentele expuse, în raport cu prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte reține că nu sunt îndeplinite cerințele de admisibilitate a sesizării.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la problema de drept privind caracterul discriminatoriu al dispozițiilor cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 37/2014, în raportare la dispozițiile comunitare cu care intră în conflict.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 20 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE SECȚIEI DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL,
IONEL BARBĂ

Magistrat-asistent-șef delegat,
Bogdan Georgescu

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 13 din 20 octombrie 2014

Dosar nr. 9/1/2014/HP/C

Ionel Barbă — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal — președintele completului
Dana Iarina Vartires — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Elena Canțâr — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Emanuel Albu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Viorica Trestianu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Angelica Denisa Stănișor — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Cezar Hîncu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal — judecător-raportor
 Liliana Vișan — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
 Rodica Voicu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 9/1/2014/HP/C este constituit conform dispozițiilor art. XIX alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, și ale art. 274 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de domnul judecător Ionel Barbă, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă Bogdan Georgescu, magistrat-asistent-șef delegat la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „dacă dispozițiile art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 37/2014, și ale art. 1 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 88/2013, se interpretează în sensul că timbrul de mediu se datorează și în situația transcrierii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul rulat provenit de pe piața internă a cărui primă înmatriculare a fost anterioară datei de 1 ianuarie 2007”.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosarul cauzei au fost depuse jurisprudența în materie comunicată de curțile de apel, raportul întocmit de judecătorul-raportor, care a fost comunicat părților la data de 22 septembrie 2014, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, precum și răspunsul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în sensul că nu se află în curs de verificare practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu referire la chestiunea de drept supusă judecătii. Totodată, magistratul-asistent arată că părțile nu au depus puncte de vedere cu privire la raportul asupra chestiunii de drept supuse judecătii.

Președintele completului constată că nu există chestiuni prealabile, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

1. Titularul și obiectul sesizării

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 14 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.362/87/2013, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri

prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „dacă dispozițiile art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 37/2014, (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013) și ale art. 1 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 88/2013 (denumite în continuare, în cuprinsul prezentei decizii, *Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 88/2013*) se interpretează în sensul că timbrul de mediu se datorează și în situația transcrierii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul rulat provenit de pe piața internă a cărui primă înmatriculare a fost anterioară datei de 1 ianuarie 2007”.

2. Temeiul juridic al sesizării

Art. 519 din Codul de procedură civilă:

„Art. 519. — Dacă, în cursul judecătii, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

3. Expunerea succintă a procesului. Obiectul investirii instanței care a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile. Stadiul procesual în care se află pricina

3.1. Cererea de chemare în judecată

Reclamantul N.P. a dobândit, conform contractului de vânzare-cumpărare încheiat în anul 2012, dreptul de proprietate asupra unui autovehicul fabricat în anul 1999, care a fost înmatriculat pentru prima dată, la 14 mai 1999, în Bulgaria.

Cu ocazia înmatriculării în România, reclamantul a achitat suma de 6.368 lei, cu titlu de timbru de mediu, calculat conform prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013.

Prin cererea înregistrată pe rolul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Alexandria, reclamantul a solicitat restituirea timbrului de mediu achitat, iar prin Adresa din 7 mai 2013 instituția respectivă i-a comunicat refuzul de restituire a taxei.

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la data de 28 mai 2013 pe rolul Tribunalului Teleorman, reclamantul a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Administrația Finanțelor Publice Alexandria, restituirea sumei achitate cu titlul de timbru de mediu, cu dobânda fiscală și actualizată cu inflația de la data plății și până la data restituirii efective.

3.2. Hotărârea primei instanțe

Prin Sentința civilă nr. 1.232 din 18 septembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 2.362/87/2013, Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal a admis acțiunea și a obligat instituția pârâtă să restituie reclamantului suma de 6.368 lei, reprezentând timbru de mediu pentru autovehicule, cu dobânda fiscală și actualizată cu rata inflației de la data plății și până la data achitării efective.

3.3. Recursul declarat de reclamant

Împotriva sentinței pronunțate de Tribunalul Teleorman, a formulat recurs pârâta Administrația Județeană a Finanțelor Publice Teleorman, în numele Administrației Finanțelor Publice Alexandria, invocând considerentele hotărârilor pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauzele Tatu și Nisipeanu, și arătând, în esență, că nu se poate presupune că

taxa prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 este afectată de viciile pentru care, în cauzele respective, a fost sancționată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, aprobată prin Legea nr. 140/2011 (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008*).

Cererea de recurs a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, la data de 8 noiembrie 2013, sub nr. 2.362/87/2013.

3.4. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile

La termenul de judecată din 14 aprilie 2014, Curtea de Apel București a pus în discuție, din oficiu, necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție și, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, a dispus sesizarea acestei instanțe în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept menționate la pct. 1 din prezenta decizie.

4. Normele de drept intern indicate în cuprinsul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție

Normele din dreptul intern indicate de instanța de trimitere în cuprinsul sesizării adresate Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt următoarele:

Art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013:

„Art. 4. — *Obligația de plată a timbrului intervine o singură dată, astfel:*

a) *cu ocazia înscrierii în evidențele autorității competente, potrivit legii, a dobândirii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul de către primul proprietar din România și atribuirea unui certificat de înmatriculare și a numărului de înmatriculare;*

b) *la reintroducerea în parcul auto național a unui autovehicul, în cazul în care, la momentul scoaterii sale din parcul auto național, i s-a restituit proprietarului valoarea reziduală a timbrului, în conformitate cu prevederile art. 7;*

c) *cu ocazia transcrierii dreptului de proprietate asupra autovehiculului rulat și pentru care nu a fost achitată taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule sau taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, potrivit reglementărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării;*

d) *cu ocazia transcrierii dreptului de proprietate asupra autovehiculului rulat în situația autovehiculelor pentru care s-a dispus de către instanțe restituirea sau înmatricularea fără plata taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule, taxei pe poluare pentru autovehicule sau taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule.”*

Art. 1 alin. (2) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 88/2013:

„(2) *Pentru autovehiculele înmatriculate în România după data de 1 ianuarie 2007, pentru care se solicită transcrierea dreptului de proprietate, timbrul se achită și în cazul în care nu a fost achitată taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule sau taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, potrivit reglementărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării.”*

5. Motivele reținute de titularul sesizării care susțin admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă

Prin actul de sesizare a Înaltei Curți de casație și Justiție — Încheierea din 14 aprilie 2014 — Curtea de Apel București a reținut că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în sensul că:

— de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 și ale art. 1 alin. (2) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 88/2013 depinde soluționarea pe fond a

cauzei, întrucât temeiul de drept al achitării timbrului de mediu (a cărui restituire se solicită) este reprezentat de dispozițiile legale respective;

— problema de drept enunțată este nouă, deoarece, în urma consultării jurisprudenței, s-a constatat că asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre, față de intrarea recentă în vigoare a ordonanței de urgență;

— problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la data de 14 aprilie 2014.

6. Punctul de vedere al completului de judecată cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

În perspectiva formulării punctului său de vedere, instanța de trimitere a avut în vedere și a expus evoluția legislației în materia unor taxe similare, reprezentată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 și Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, jurisprudența Curții de Apel București, precum și jurisprudența comunitară apreciată ca relevantă, fiind indicate hotărârile pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauzele C-402/09 (Ioan Tatu), C-263/10 (Iulian Nisipeanu), C-97/13 și C-214/13 (Câmpean și Ciocoiu).

Față de circumstanțele cauzei cu care a cărei soluționare fost investită, Curtea de apel, raportat la prevederile art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 și comparând situația reclamantului cu cea a unei persoane care ar achiziționa un autoturism similar de pe piața internă, a reținut că timbrul de mediu ar fi achitat în mod cert și pentru un autovehicul care a fost înmatriculat pentru prima oară în România după 1 ianuarie 2007, deci, provenind de pe piața internă, inclusiv în cazul în care nu a fost achitată taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule sau taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, potrivit reglementărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării.

Prin urmare, atât cumpărătorului unui autovehicul second-hand provenind de pe piața internă cu primă dată de înmatriculare în România după 1 ianuarie 2007, cât și cumpărătorului unui autovehicul second-hand provenind de pe piața unui alt stat membru UE cu primă dată de înmatriculare în acel stat membru UE după 1 ianuarie 2007, i se aplică obligația de plată a timbrului de mediu.

În ceea ce privește un autovehicul second-hand cu primă dată de înmatriculare anterioară datei de 1 ianuarie 2007, instanța a apreciat că nu există o certitudine a interpretării unitare a art. 1 alin. (2) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 88/2013.

Astfel, verificând neutralitatea taxei în privința vehiculelor de ocazie importate și a vehiculelor de ocazie similare înmatriculate pe teritoriul național anterior instituirii taxei menționate, întrebarea care se pune este aceea dacă art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 coroborat cu art. 1 alin. (2) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 88/2013 poate fi interpretat în sensul că timbrul de mediu se datorează și în situația transcrierii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul rulat provenit de pe piața internă a cărui primă înmatriculare a fost anterioară datei de 1 ianuarie 2007.

7. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

Potrivit celor consemnate în actul de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, părțile au lipsit la termenul de judecată din 14 aprilie 2014 și, deși citate cu mențiunea de a-și exprima punctul de vedere asupra necesității sesizării, acestea nu s-au prezentat și nici nu au depus la dosar vreun înscris prin care să își exprime opinia.

8. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

În urma verificării jurisprudenței transmise de curțile de apel, Înalta Curte a constatat următoarele:

Într-o primă orientare jurisprudențială, s-a reținut că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 instituie o discriminare între bunurile provenite de pe piața internă și bunurile provenite din alte state membre ale Uniunii Europene, aflate în situații similare.

Într-o a doua orientare jurisprudențială, s-a apreciat că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 nu instituie o discriminare între autovehiculele achiziționate din România și cele achiziționate dintr-un stat membru al Uniunii Europene și nu sunt contrare art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Într-o a treia orientare jurisprudențială, s-a reținut că timbrul de mediu se datorează și în situația transcrierii unui autovehicul rulat provenit de pe piața internă a cărui primă înmatriculare a fost anterioară datei de 1 ianuarie 2007.

Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat faptul că problema de drept nu formează obiectul unei verificări de jurisprudență în perspectiva promovării unui recurs în interesul legii.

9. Jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție

În jurisprudența Curții Constituționale și în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție nu au fost identificate repere relevante referitoare la problema de drept ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți.

10. Înalta Curte

10.1. Asupra admisibilității sesizării

Ab initio, este necesară verificarea îndeplinirii cumulative a condițiilor de admisibilitate a sesizării în raport cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

În sensul celor reținute în jurisprudența în materie a Înaltei Curți¹, dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă instituie o serie de condiții de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, condiții care trebuie să fie întrunite cumulativ, după cum urmează:

— existența unei cauze aflate în curs de judecată;

— instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;

— cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

— soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;

— chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;

— chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

În raport cu sesizarea ce formează obiectul prezentei cauze, Înalta Curte constată că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate ce derivă din interpretarea prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în sensul celor expuse în continuare:

— sesizarea a fost formulată în cursul unei cauze aflate în stare de judecată, respectiv Dosarul nr. 2.362/87/2013 aflat pe rolul Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal;

— instanța care a formulat sesizarea — Curtea de Apel București — este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, ca instanță de recurs;

— cauza care face obiectul judecății se află în competența legală a unui complet de judecată al Curții de Apel București, ca instanță de contencios administrativ competentă, potrivit art. 10 alin. (2) teza întâi coroborat cu art. 10 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, să soluționeze recursul declarat împotriva unei sentințe pronunțate, în primă instanță, de Tribunalul Teleorman într-un litigiu având ca obiect un act administrativ care privește o taxă de până la 1.000.000 lei;

— soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată depinde de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere, întrucât litigiul de fond vizează legalitatea refuzului de restituire a timbrului de mediu achitat în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013;

— chestiunea de drept a cărei lămurire se cere este nouă și nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

10.2. Asupra chestiunii de drept supuse dezlegării

În esență, Înalta Curte a fost sesizată cu dezlegarea chestiunii de drept referitoare la aplicarea timbrului de mediu și în situația transcrierii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul rulat provenit de pe piața internă a cărui primă înmatriculare a fost anterioară datei de 1 ianuarie 2007, în raport cu interpretarea ce urmează a fi dată dispozițiilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 și ale art. 1 alin. (2) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 88/2013.

Dispozițiile supuse interpretării sunt următoarele:

— art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013:

„Art. 4. — *Obligația de plată a timbrului intervine o singură dată, astfel:*

a) *cu ocazia înscrierii în evidențele autorității competente, potrivit legii, a dobândirii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul de către primul proprietar din România și atribuirea unui certificat de înmatriculare și a numărului de înmatriculare;*

b) *la reintroducerea în parcul auto național a unui autovehicul, în cazul în care, la momentul scoaterii sale din parcul auto național, i s-a restituit proprietarului valoarea reziduală a timbrului, în conformitate cu prevederile art. 7;*

c) *cu ocazia transcrierii dreptului de proprietate asupra autovehiculului rulat și pentru care nu a fost achitată taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule sau taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, potrivit reglementărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării;*

d) *cu ocazia transcrierii dreptului de proprietate asupra autovehiculului rulat în situația autovehiculelor pentru care s-a dispus de către instanțe restituirea sau înmatricularea fără plata taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule, taxei pe poluare pentru autovehicule sau taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule.”;*

— art. 1 alin. (2) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 88/2013:

„Art. 1. — (2) *Pentru autovehiculele înmatriculate în România după data de 1 ianuarie 2007, pentru care se solicită transcrierea dreptului de proprietate, timbrul se achită și în cazul în care nu a fost achitată taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule sau taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, potrivit reglementărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării.”*

¹ Decizia nr. 1 din 18 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 1/1/2013/HP de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 20 ianuarie 2014.

Se constată că prevederile art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 nu instituie nicio circumstanțiere în privința sferei de aplicare a obligației de plată a timbrului de mediu în raport cu data primei înmatriculări a autovehiculului rulat provenit de pe piața internă supus.

În consecință, conform principiului de drept *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, atât timp cât legiuitorul nu a introdus un criteriu de aplicare a timbrului de mediu în raport cu data primei înmatriculări a autovehiculului rulat provenit de pe piața internă, nici Înalta Curte, pe calea procedurii hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, nu poate introduce o asemenea circumstanțiere.

Or, atât timp cât actul normativ cu forță juridică superioară, în speță Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013, nu a introdus o asemenea circumstanțiere, nici actul administrativ cu caracter normativ, având forță juridică inferioară, emis în aplicarea ordonanței de urgență, respectiv Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 88/2013, nu pot introduce o asemenea condiționare.

Este adevărat că prevederile art. 1 alin. (2) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 88/2013 fac referire la autovehiculele înmatriculate în România după data de 1 ianuarie 2007, pentru care se achită timbrul de mediu, în condițiile reglementate, „și în cazul în care nu a fost achitată taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule sau taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, potrivit reglementărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării”. Însă, acest text are în vedere faptul că taxele, a căror neachitare atrage obligația de plată a timbrului de mediu, au fost instituite prin reglementări aplicabile începând cu data de 1 ianuarie 2007².

În aceste condiții, prevederile art. 1 alin. (2) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 88/2013 nu fundamentează

o interpretare în sensul că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 nu ar fi aplicabile în situația transcrierii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul rulat provenit de pe piața internă a cărui primă înmatriculare a fost anterioară datei de 1 ianuarie 2007.

Această interpretare este sprijinită și de prevederile art. 1 alin. (1) Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 88/2013, care prevăd că „timbrul de mediu [...] reglementat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 [...] se aplică, potrivit prevederilor art. 4 din ordonanța de urgență, autovehiculelor din categoriile M₁, M₂, M₃ și N₁, N₂, N₃, autovehicule în cazul cărora în rubrica 1 «Categorie» din cartea de identitate a vehiculului este înscris unul dintre codurile: M₁, M₁G, M₂, M₂G, M₃, M₃G, N₁, N₁G, N₂, N₂G, N₃ sau N₃G”, fără a face distincție în funcție de momentul primei înmatriculări pe piața internă.

De altfel, chiar în cuprinsul expunerii de motive la Legea nr. 37/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, se precizează că actul normativ vizează „aplicarea unui timbru de mediu autovehiculelor, în raport cu gradul de poluare” și „dând eficiență deplină principiului *poluatorul plătește*, timbrul de mediu pentru autovehicule va fi plătit o singură dată de către toți cei care achiziționează autovehicule și le înmatriculează, dar și de către cei care au achiziționat și care nu au achitat taxa sub diferitele ei forme începând cu luna ianuarie 2007”.

În consecință, data de 1 ianuarie 2007 este menționată în cuprinsul normelor metodologice cu referire la taxa care a fost achitată în temeiul reglementărilor aplicabile începând cu data respectivă, iar nu ca reper pentru excluderea din sfera de aplicare a timbrului de mediu a autovehiculelor rulate înmatriculate anterior acestei date.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și stabilește că: Dispozițiile art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 37/2014, și ale art. 1 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 88/2013, se interpretează în sensul că timbrul de mediu se datorează și în situația transcrierii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul rulat provenit de pe piața internă a cărui primă înmatriculare a fost anterioară datei de 1 ianuarie 2007.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 20 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE SECȚIEI DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL,
IONEL BARBĂ

Magistrat-asistent-șef delegat,
Bogdan Georgescu

² Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prin care au fost modificate art. (1), (2) și (3) ale art. 214¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule; Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

REGULAMENT**pentru modificarea Regulamentului nr. 4/2013 privind acțiunile suport pentru certificate de depozit, aprobat prin Hotărârea Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 44/2013**

În temeiul prevederilor art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. a) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 6 alin. (1) și (2), precum și ale art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 5 noiembrie 2014,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următorul regulament:

Art. I. — Regulamentul nr. 4/2013 privind acțiunile suport pentru certificate de depozit, aprobat prin Hotărârea Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 44/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 7 octombrie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Prezentul regulament stabilește norme aplicabile în toate situațiile în care sunt emise certificate de depozit care urmează să fie admise la tranzacționare într-un stat membru, în baza unui prospect publicat și aprobat de autoritatea competentă de origine, având la bază:

a) acțiuni emise de o societate cu sediul în România, care urmează să fie admise pentru prima dată la tranzacționare pe o piață reglementată din România ca urmare a unei oferte publice inițiale de vânzare și care vor fi depozitate la un depozitar central; și/sau

b) acțiuni emise de o societate cu sediul în România care sunt deja listate pe o piață reglementată din România sau care sunt din aceeași clasă cu acțiuni deja listate pe o piață reglementată din România; și/sau

c) drepturi de alocare care urmează să fie admise la tranzacționare pe o piață reglementată din România și depozitate la un depozitar central și care sunt emise atașat acțiunilor menționate la lit. a) și b), care sunt oferite și subscrise în cadrul unor oferte publice de vânzare.”

2. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Emiterea de certificate de depozit se poate face pentru un număr de acțiuni suport care reprezintă cel mult

1/3 din numărul total de acțiuni emise de societatea emitentă. În cazul în care emiterea de certificate de depozit se realizează ca urmare a derulării unei oferte publice de vânzare, emiterea de certificate de depozit se poate face pentru un număr de acțiuni suport care reprezintă cel mult 2/3 din numărul de acțiuni obiect al ofertei, dar fără a se depăși 1/3 din numărul total de acțiuni emise de societatea emitentă. În cazul în care oferta publică este primară, pragul de 1/3 se va calcula cu luarea în considerare a capitalului social care va rezulta în urma majorării.

(2) A.S.F. poate institui derogări de la prevederile alin. (1), în funcție de capitalul social al emitentului, de structura acționariatului și/sau de numărul de acțiuni obiect al ofertei publice de vânzare astfel încât să se asigure condițiile minime pentru admiterea sau menținerea acțiunilor la tranzacționare pe o piață reglementată din România.

(3) Ulterior emisiunii inițiale a certificatelor de depozit și a deschiderii contului prevăzut la art. 3 alin. (1), conversia certificatelor de depozit în acțiuni, respectiv conversia acțiunilor în certificate de depozit se poate realiza cu respectarea prevederilor art. 3 alin. (4), fără nicio altă restricție, cu condiția respectării limitei de 1/3 din capitalul social prevăzută la alin. (1).

(4) Prevederile alin. (1)—(3) se aplică în mod corespunzător și în cazul certificatelor de depozit având la bază drepturi de alocare, prin raportare la numărul corespunzător de acțiuni.”

Art. II. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în Buletinul Autorității de Supraveghere Financiară, precum și pe site-ul acesteia și intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,

Mișu Negrițoiu

București, 10 noiembrie 2014.

Nr. 15.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 810617